

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับ
ชั้นมัธยมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครสวรรค์
ด้วยสื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษออนไลน์*

A STUDY OF COMMUNICATIVE ENGLISH ACHIEVEMENT WITH ONLINE ENGLISH
LEARNING MATERIALS OF SECONDARY SCHOOL STUDENTS UNDER THE OFFICE
OF NAKHON SAWAN SECONDARY EDUCATIONAL SERVICE AREA

¹วันชัย วิพุขมตียากุล Wanchai Wiputchatiyakorn,

²พระครูโสภาสนนทกิตต์ (ศักดิ์ดา โสภาโส) Phrakhru Opatnontakitti (Sakda Obhaso),

³พีรวัฒน์ ชัยสุข Peravat Chaisuk

^{1,2,3}มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Thailand

Corresponding Author E-mail: mesatjaoo@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ด้วยสื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษออนไลน์ก่อนและหลังการเรียน 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยสื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษออนไลน์ โดยใช้การวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) ดำเนินการทดลองตามแบบแผนการวิจัย One Group Pretest-Posttest Design เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ก่อนและหลัง และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยสื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษออนไลน์ โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 จำนวน 30 คน สถิติในการวิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครสวรรค์ ด้วยสื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษออนไลน์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งมีความต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 2) ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยสื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษออนไลน์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านบรรยากาศในการเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด ทุกข้อเรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านความรู้ความสามารถของครูผู้สอน ด้านความเหมาะสมของสื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษออนไลน์ และด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียน

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, การสื่อสาร, การเรียนรู้ภาษาอังกฤษออนไลน์

Abstract

The objectives of this research are: 1) to compare the achievement in communicative English of secondary school students before and after online English learning and 2) to study the opinion of students towards communicative English study by online English learning. The research methodology was based on Quasi - Experimental Research according to One Group Pretest - Posttest Design. The research instruments are Pretest and Posttest in achievement in communicative English, and questionnaire for opinion on communicative English study by online English learning. The samples were 30 students who studied in Matthayom 3/1. The data were analyzed by mean and standard deviation. The study results revealed that: 1) The achievement in communicative English of secondary school students under the Office of Nakhon Sawan Secondary Educational Service Area after conducting online English learning was higher than before taking it with a statistically significant figure at 0.01 2) The results of students towards communicative English study by online English learning were at a high level overall. In descending details, the highest level was on classroom atmosphere, followed by teachers' knowledge and capability, appropriateness of online media, and students' English potential respectively.

Keyword: Achievement, Communication, Online English Learning

บทนำ

การศึกษาได้รับการยอมรับว่าเป็นสิ่งที่สำคัญและจำเป็นต่อการพัฒนาคนและพัฒนาชาติให้เจริญรุ่งเรือง และก้าวไปสู่การเป็นส่วนหนึ่งของสังคมโลกที่มีคุณภาพเท่าเทียมนานาชาติ การที่จะก้าวไปสู่สังคมโลกจะต้องมีการติดต่อสื่อสารที่ดีเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และภาษาอังกฤษก็สามารถตอบโจทย์เรื่องการติดต่อสื่อสาร เพราะเป็นภาษาสากลที่คนทั่วโลกใช้เพื่อติดต่อสื่อสารกันอย่างแพร่หลาย

ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษถือได้ว่าเป็นศาสตร์สำคัญศาสตร์หนึ่ง เพราะว่าภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการใช้สื่อสาร บัณฑิตยุคปัจจุบันต้องมีองค์ความรู้และสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ยุคศตวรรษที่ 21 เป็นโลกไร้พรมแดนองค์ความรู้ด้านต่างๆ ทั่วทุกมุมโลกต่างก็ได้รับการถ่ายทอดแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน ภาษาของชาติที่เป็นประเทศมหาอำนาจจะได้รับความสนใจเรียนรู้กันทั่วโลก เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาญี่ปุ่น ภาษาจีน เป็นต้น ขณะเดียวกันแต่ละประเทศก็จำเป็นต้องคงรักษาอัตลักษณ์ทางภาษาและวัฒนธรรมประจำชาติของตนเอาไว้ให้เข้มแข็ง เพื่อคงไว้ซึ่งความมีศักดิ์ศรีความเป็นชาติและภูมิปัญญาที่ได้รับการถ่ายทอดมาเป็นเวลานาน จึงจำเป็นต้องเรียนรู้ภาษาของชาติที่เป็นประเทศมหาอำนาจ และการเรียนรู้ภาษาประจำชาติเพื่อคงความเป็นชาติไว้นั้น หลายประเทศรวมทั้งประเทศไทยจึงกำหนดให้ประชาชนได้ศึกษาเล่าเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ แต่ในขณะเดียวกันก็ต้องศึกษาภาษาไทยที่เป็นภาษาหลักของชาติไปด้วยเพื่อใช้สื่อสารกับคนในประเทศเดียวกันและใช้ภาษาอังกฤษไว้ใช้สื่อสารกับคนต่างประเทศ (วรวรรธน์ ศรียาภัย และคณะ, 2553)

การจัดกระบวนการเรียนรู้ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดให้วิชาภาษาอังกฤษจัดอยู่ในหมวดของวิชาภาษาต่างประเทศ ทั้งนี้เนื่องจากปัจจุบันภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน ด้วยเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลในหลายๆประเทศ การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ และการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรม วิสัยทัศน์ของชุมชน โลก และความหลากหลายทางวัฒนธรรม ดังนั้น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจึงไม่เพียงแต่สร้างความแข็งแกร่งในการใช้ภาษาต่างประเทศเท่านั้น หากยังมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ (สำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551) นอกจากนี้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศยังมุ่งเน้นให้ผู้เรียน ฝึกทักษะการคิด การจัดการ การเผชิญและการประยุกต์ความรู้มาใช้ในการมีทักษะดังกล่าวนี้ถือเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาต่างประเทศด้วย และในปีการศึกษา 2563 ทางกระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายเร่งด่วนคือ English Literacy เพื่อยกระดับการศึกษาภาษาอังกฤษให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งหนึ่งในนโยบายเร่งด่วนของปีการศึกษานี้ก็คือการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษทั้งระบบ ซึ่งภาษาอังกฤษถือเป็นภาษาที่สำคัญ เพราะใช้สื่อสารได้ทั่วโลก ทางกระทรวงศึกษาธิการจึงมีนโยบายที่จะส่งเสริมให้นักเรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษามีระดับภาษาที่ดีขึ้น และสามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2563) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการประกาศใช้แนวทางการพัฒนาภาษาอังกฤษทั้งระบบด้วยการสอบวัดระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของ ผู้บริหาร ครู นักเรียน และบุคลากรทางการศึกษา ตามกรอบมาตรฐานสากล หรือ CEFR ซึ่งทางกระทรวงศึกษาธิการยังได้วางกรอบแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระยะยาวไปจนถึงปีการศึกษา 2565 โดยมีความคาดหวังว่าการพัฒนาระบบนี้จะทำให้ศักยภาพในการเรียน การใช้ และให้ข้อมูลด้านภาษาอังกฤษ ของผู้บริหาร ครู นักเรียน และบุคลากรทางการศึกษามีเพิ่มมากขึ้น (ณัฐพล ทีปสุวรรณ, 2564)

แต่จากรายงานการประเมินคุณภาพผู้เรียนด้านทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ เพื่อเตรียมความพร้อมความสามารถทางภาษาตามกรอบมาตรฐาน CEFR ระดับ A1, A2 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2-3 สพ.ม.นครสวรรค์ พบว่า ผลการประเมินคุณภาพผู้เรียนด้านทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ด้านการฟัง(Listening) นักเรียนที่ผ่านร้อยละ 50 ขึ้นไป มีเพียง 42.70 ด้านการอ่าน (Reading) นักเรียนที่ผ่านร้อยละ 50 ขึ้นไป มีเพียง 36.05 และด้านไวยากรณ์ (Grammar) นักเรียนที่ผ่านร้อยละ 50 ขึ้นไป มีเพียง 29.70 ซึ่งผลการประเมินคุณภาพผู้เรียนด้านต่างๆ ยังไม่เป็นที่น่าพอใจ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2563)

จากความเป็นมาและความสำคัญดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นครูสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนช่องแคพิทยาคม จึงสนใจที่จะศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครสวรรค์ ด้วยสื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษออนไลน์ เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษทั้งระบบ ตามกรอบมาตรฐานสากล หรือ CEFR และเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษสืบไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ก่อนและหลังการสอน ด้วยสื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษออนไลน์

2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ด้วยสื่อการเรียนรู้อังกฤษออนไลน์

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวิธีดำเนินการวิจัย 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาและเก็บข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาภาคสนาม (Field Studies) ผู้วิจัยใช้แบบทดลอง (Experiment) และแบบสอบถาม (Questionnaire) เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลที่เป็นปัญหาจริง ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม และทำการทดลองด้วยตนเอง มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Pretest) ทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนช่องแคพิทยาคมที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ก่อนดำเนินการทดลอง

2. ดำเนินการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 ด้วยสื่อการเรียนรู้อังกฤษออนไลน์ โดยวิธีการสอนแบบ 2W3P จำนวน 3 เรื่อง ซึ่งจัดทำเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ 3 แผน แผนละ 1 เรื่อง ดังนี้ แผนที่ 1 เรื่อง Taking the Bus แผนที่ 2 เรื่อง Back to School แผนที่ 3 เรื่อง Don't Be a Bully ดำเนินการสอน สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง รวม 3 สัปดาห์

3. หลังจากดำเนินการครบ 3 สัปดาห์ ในสัปดาห์ที่ 4 ดำเนินการดังต่อไปนี้

3.1 ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Posttest) ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกับกับแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Pretest) จากนั้นตรวจให้คะแนน แล้วเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน ก่อนและหลังเรียน ด้วยสื่อการเรียนรู้อังกฤษออนไลน์

3.2 ให้นักเรียนทำแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยสื่อการเรียนรู้อังกฤษออนไลน์

สรุปผลการวิจัย

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ด้วยสื่อการเรียนรู้อังกฤษออนไลน์

สรุปผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครสวรรค์ ด้วยสื่อการเรียนรู้อังกฤษออนไลน์ ก่อนเรียนและหลังเรียนคะแนนผลการเรียนรู้อก่อนเรียน (Pretest) และหลังเรียน (Posttest) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 ที่เรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยสื่อการเรียนรู้อังกฤษออนไลน์ เมื่อทดสอบความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.00 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.48 และคะแนนหลังเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.93 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.90 โดยการทดสอบค่า t-test พบว่าค่า $t = 23.64$ ซึ่งมีความต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงให้เห็นว่าผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา นครสวรรค์ ด้วยสื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษออนไลน์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครสวรรค์ ด้วยสื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ออนไลน์ ก่อนเรียนและหลังเรียน

เรื่อง	N	(ก่อนเรียน)		(หลังเรียน)		t-test	Sig
		Pre-test		Post-test			
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
การทดสอบการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน	30	8.00	3.48	12.93	3.90	23.64	0.00

2. ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยสื่อการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษออนไลน์

สรุปผลความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยสื่อการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษออนไลน์ พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยสื่อ การเรียนรู้ภาษาอังกฤษออนไลน์ เห็นด้วยต่อการจัดการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.38 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.32 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า นักเรียนเห็นด้วยใน ระดับมากที่สุด ได้แก่ ด้านบรรยากาศในการเรียน และเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยไปหาน้อย ได้แก่ ด้านความรู้ ความสามารถของครูผู้สอนเรียน ด้านความเหมาะสมของสื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษออนไลน์ และด้าน ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียน เมื่อพิจารณาค่าของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พบว่าในทุกด้าน มีค่าน้อยกว่า 1 แสดงว่านักเรียนมีความเห็นสอดคล้องกัน ดังในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยสื่อ การเรียนรู้ภาษาอังกฤษออนไลน์ ภาพรวมทั้ง 4 ด้าน ดังนี้

ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร ด้วยสื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษออนไลน์	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับ
1. ด้านความเหมาะสมของสื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ออนไลน์	4.43	0.21	มาก	3
2. ด้านความรู้ความสามารถของครูผู้สอน	4.47	0.12	มาก	2
3. ด้านบรรยากาศในการเรียน	4.53	0.14	มากที่สุด	1
4. ด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียน	4.10	0.52	มาก	4
รวม	4.38	0.32		

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครสวรรค์ ด้วยสื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษออนไลน์ ผู้วิจัยพบประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. จากการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครสวรรค์ ด้วยสื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษออนไลน์ ก่อนเรียนและหลังเรียน เมื่อทดสอบความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.00 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.48 และคะแนนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.93 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.90 โดยการทดสอบค่า t -test พบว่าค่า $t = 23.64$ ซึ่งมีความต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก กระบวนการสอนด้วยสื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษออนไลน์ ที่ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้กิจกรรมการเรียนการสอนรูปแบบ 2W3P ซึ่งมี 5 ขั้นตอนในการสอน ดังนี้ 1) ขั้นนำ/ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up/Lead in) 2) ขั้นนำเสนอ (Presentation) 3) ขั้นฝึก (Practice) 4) ขั้นการใช้ภาษา (Production) 5) ขั้นสรุป (Wrap up) สอดคล้องผลการวิจัยของวาริณี ไกรศรี และคณะ (2562) ที่ผลการวิจัยพบว่า หลังจากนักเรียนได้เรียนและทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติมจากการจัดการเรียนการสอนแบบ 2W3P ทำให้นักเรียนมีความรู้ ความจำเกี่ยวกับคำศัพท์ และสามารถทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนเพิ่มขึ้น นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนแบบ 2W3P และจากผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารรายทักษะ ทั้ง 4 ทักษะ มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยทักษะที่มีการพัฒนาสูงสุด คือ ทักษะการพูด และทักษะที่มีการพัฒนาน้อยสุดคือทักษะการเขียน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ไม่ได้มุ่งเพื่อพัฒนาทักษะใดทักษะหนึ่งเฉพาะ แต่มุ่งเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ดังนั้นนักเรียนมีเวลาในการทำกิจกรรมการสื่อสารเพื่อฝึกฝนทักษะทางภาษาที่จำกัด เมื่อนักเรียนมีความชอบในกิจกรรมใด นักเรียนก็จะทำกิจกรรมนั้นได้ดี ทักษะนั้นๆ จึงเห็นผลมากกว่าทักษะอื่นๆ สอดคล้องกับ Richad and Rogers (1982) ที่กล่าวว่า ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสารของบุคคลในสังคม ขอบเขตการใช้ภาษาขึ้นอยู่กับพัฒนาการการเรียนการสอน การฝึกทักษะการพูดนั้นจำเป็นต้องมีการฝึกปฏิบัติมากๆ จึงจะเกิดความชำนาญและมั่นใจ แต่กิจกรรมการสอนมีการหยุดอยู่เพียงการอภิปรายและการฝึกระยะเวลาสั้นๆภายในชั้นเรียน นักเรียนไม่ได้ฝึกปฏิบัติในสถานการณ์จริงอย่างต่อเนื่อง จากคำกล่าวดังกล่าว ผู้วิจัยมีความเห็นว่าการเรียนในห้องเรียนไม่เพียงพอต่อการเรียนรู้ ครูควรให้การส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อให้เกิดความต่อเนื่อง จนเกิดเป็นทักษะและมีความชำนาญในการใช้ภาษา สอดคล้องกับวิจัยของรุ่งฟ้า กิติญาณสุนต์ (2552) ที่ผลการวิจัยพบว่า กระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มีการกำหนดเป้าหมาย มีการวางแผนในการเรียน มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประเมินตนเอง ทำให้นิสิตเห็นคุณค่าและประโยชน์ในการเรียนมากขึ้น

2. จากการศึกษาสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ด้วยสื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษออนไลน์ พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 ที่เรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยสื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษออนไลน์ เห็นด้วยต่อการจัดการเรียนดังกล่าวโดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.32 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า นักเรียนเห็นด้วยในระดับมากที่สุด ได้แก่ ด้านบรรยากาศในการเรียน โดยจะ

อภิปรายในแต่ละด้านเรียงจากด้านที่ได้คะแนนมากไปหาน้อย ได้แก่ อันดับที่ 1 ด้านบรรยากาศในการเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.53 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.14 ทั้งนี้ที่นักเรียนเห็นด้วยมากที่สุดเกี่ยวกับด้านดังกล่าว เนื่องจากมีองค์ประกอบที่สำคัญหลายอย่างที่ทำให้นักเรียนรู้สึกว่าการเรียนมีความน่าเรียน ตัวผู้วิจัยเองมีบทเรียนจากการเรียนภาษาอังกฤษในอดีตและได้เห็นถึงอุปสรรคหลายอย่างจากประสบการณ์การสอน จนทราบสาเหตุที่ทำให้นักเรียนไม่ชอบเรียนภาษาอังกฤษ จึงได้นำบทเรียนเหล่านั้นมาปรับใช้กับการเรียนการสอนในครั้งนี้ และได้สังเกตเห็นว่าการเรียนการสอนควรเรียนแล้วมีความสุข เพราะถ้านักเรียนมีความสุข นักเรียนก็อยากเรียนเองไปโดยอัตโนมัติ โดยวิธีการที่ครูผู้สอนนำมาปรับใช้คือ การสอนโดยให้นักเรียนได้ดูวิดีโอผ่านยูทูป การที่ให้นักเรียนได้ฝึกทำกิจกรรมเล่นเกมต่างๆ ซึ่งช่วยให้นักเรียนสนุกและผ่อนคลาย และการหาสื่อการเรียนรู้ใหม่ๆ มาให้นักเรียนได้เรียนรู้ ได้ฝึกอยู่ตลอดเวลา ซึ่งทำให้นักเรียนรู้สึกไม่เบื่อในการเรียน และที่สำคัญครูผู้สอนเองต้องรู้สึกสนุกไปกับการสอน มีความสุขที่ได้สอน รักและเอาใจใส่นักเรียนจากใจจริง เพราะมันจะส่งผ่านไปยั้งนักเรียน นักเรียนเขาสามารถรับรู้ได้ สอดคล้องกับผลการสอบถามนักเรียนที่เห็นด้วยมากที่สุด (พอใจ) กับด้านบรรยากาศในการเรียน จากผลการแสดงความคิดเห็นของนักเรียนชี้ให้เห็นว่าสื่อเป็นเครื่องมือที่สำคัญมากในการช่วยกระตุ้นให้นักเรียนอยากเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น สอดคล้องกับวิจัยของกุลวรรณ สุดใจชื่น (2558) ที่ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสามารถด้านคำศัพท์และการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนสูงขึ้นหลังจากที่เรียนด้วยสื่อเสริมการอ่านภาษาอังกฤษที่เน้นการเรียนคำศัพท์และโครงสร้างบทอ่านอย่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับที่ดี ดังนั้นครูควรศึกษาหาแหล่งสื่อการเรียนรู้ใหม่ๆ ที่หลากหลาย ทันสมัย น่าสนใจ เพื่อนำมาใช้ในจัดการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนสนใจเรียนและไม่เบื่อ ในยุคปัจจุบันเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทอย่างมากในสังคมเรา ทำให้สื่อที่มีความทันสมัยและน่าสนใจมากขึ้น ครูจึงต้องรู้เท่าทันสื่อเทคโนโลยี

องค์ความรู้การวิจัย

องค์ความรู้การวิจัยเป็นการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครสวรรค์ด้วยสื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษออนไลน์ ดังนี้

1. สื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษออนไลน์ เป็นเครื่องมือที่สำคัญมากในยุคศตวรรษที่ 21 โดยเฉพาะสื่อมัลติมีเดียที่มีความทันสมัย มีสีสัน มีสิ่งแปลกใหม่ เป็นการสร้างบรรยากาศกระตุ้นช่วยให้นักเรียนมีความสนใจที่อยากจะเรียนรู้ภาษาอังกฤษมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัด และที่สำคัญสื่อออนไลน์ที่นำมาใช้ประกอบการสอนนั้นมีเนื้อหาที่ครอบคลุมในการฝึกทักษะภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้านคือ ด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยมีเสียงเจ้าของภาษาให้นักเรียนได้ฝึกฟังสำเนียงและฝึกพูดออกเสียงในแบบฉบับของเจ้าของภาษาที่ถูกต้อง มีเรื่องราวภาษาอังกฤษที่หลากหลายและน่าสนใจ ทำให้นักเรียนได้ฝึกอ่านบทความ และยังมีแบบฝึกหัดออนไลน์ที่ทันสมัย นักเรียนได้ฝึกทำ ฝึกเขียน ทำให้นักเรียนไม่เบื่อก่อนที่จะฝึกฝนและเรียนรู้ จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียนดีขึ้น สอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน และจาก ผลสัมฤทธิ์ทั้ง 4 ทักษะ ทักษะด้านการพูด มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ด้านการฟัง ด้านการอ่าน และด้านการเขียนตามลำดับ

2. องค์ประกอบ 4 ด้าน คือ ด้านบรรยากาศในการเรียน ด้านความสามารถของครู ด้านความเหมาะสมของสื่อ และด้านความสามารถของนักเรียน ซึ่งปัจจัย 4 ด้านนี้ เป็นสิ่งที่สนับสนุนเกื้อหนุนทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนดีขึ้น ซึ่งได้ข้อมูลจากการสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สิ่งที่ทำให้นักเรียนเห็นด้วยมากที่สุดคือ ด้านบรรยากาศในการเรียน บรรยากาศในการเรียนเกื้อหนุนทำให้นักเรียนอยากเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น นักเรียนมีความสุขกับการเรียน ซึ่งองค์ประกอบทั้ง 4 ด้าน เป็นวงจรที่เกื้อหนุนซึ่งกันและกัน หากขาดองค์ประกอบใดองค์ประกอบหนึ่ง อาจจะมีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้

3. บทบาทของครูผู้สอน ครูเป็นกุญแจที่สำคัญในการกำหนดทิศทาง เสมือนเป็นโค้ชที่ต้องคอยให้คำแนะนำ คอยให้ความรักและการดูแลเอาใจใส่นักเรียนด้วยใจจริง ครูเป็นตัวแปรที่สำคัญมากในการที่จะจัดการเรียนการสอนให้บรรลุเป้าหมาย การที่ครูมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียนก็จะทำให้เกิดผลสะท้อนที่ดีตามมา เช่น ถ้าครูใส่ใจนักเรียน ให้ความรักกับนักเรียน ดูแลเขา ยิ้มแย้ม เข้าใจเขานักเรียนก็จะรู้สึกอบอุ่น รู้สึกมีความสุข รู้สึกว่าครูเป็นมิตรกับเขา นักเรียนก็จะสะท้อนกลับมาในเชิงบวกเช่นกัน ด้วยการตั้งใจเรียน ไม่ขาดเรียน เชื้อฟังกุณครู ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของสุมิตรา อังวัฒนกุล (2540) ผู้เชี่ยวชาญด้านแนวทางและวิธีการสอนภาษาอังกฤษ ได้กล่าวว่า “ การเรียนภาษาอังกฤษเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน ต้องอาศัยความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอน และผู้เรียน ซึ่งมีพื้นฐานอยู่บนทฤษฎีและวิธีการต่างๆ มากมาย” จากคำกล่าวของสุมิตรา อังวัฒนกุล และจากผลการสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีความสอดคล้องกันชี้ให้เห็นว่าครูมีบทบาทที่สำคัญเป็นอย่างมาก สรุปดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 องค์ความรู้การวิจัย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้
 - 1.1 ครูควรเรียนรู้และพัฒนาสื่อการเรียนรู้ใหม่ๆ อยู่ตลอดเวลา และนำมาปรับใช้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน
 - 1.2 ครูควรสร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียนให้แก่ผู้เรียน การเอาใจใส่ผู้เรียนด้วยใจ ซึ่งเป็นสิ่งที่ดีและควรสนับสนุนและให้เกิดให้มีตลอดไปในสังคมการศึกษา
2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป
 - 2.1 ควรนำไปประยุกต์ใช้ เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและพัฒนางานส่วนวิชาการของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาทั่วประเทศ อาจมีความแตกต่างกันไปตามบริบท จึงควรทำการวิจัยเพื่อศึกษาแนวทางในการปฏิบัติในเขตพื้นที่อื่นด้วย
 - 2.2 ควรมีการศึกษาสื่อการเรียนรู้อื่นๆ เพิ่มเติมอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้รู้ทันความเปลี่ยนแปลงของโลก และยังเป็นแหล่งข้อมูลการเรียนรู้ที่สำคัญในการทำการวิจัยในครั้งต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กุลวรรณ สุดใจชื่น. (2558). ผลการใช้สื่อเสริมการอ่านภาษาอังกฤษที่เน้นการเรียนรู้ศัพท์และการวิเคราะห์โครงสร้างบทอ่านที่มีต่อความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์และการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบางเลนวิทยา อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ณัฐพล ทีปสุวรรณ. (2564). กระทรวงศึกษาธิการใช้แนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษทั้งระบบ. แหล่งที่มา <https://teroasia.com/news/170655> สืบค้นเมื่อ 1 ส.ค. 2564.
- รุ่งฟ้า กิติญาณสันต์. (2552). ศึกษาการส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง การสะท้อนจากกระบวนการวิจัยปฏิบัติการ. รายงานวิจัย. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- รวรรณ ศรียาภัย และคณะ. (2553). ความต้องการคุณลักษณะบัณฑิตทางภาษาและการสื่อสารของสถานประกอบการ. วารสารช่อพะยอม. 21(1). 36-50.
- วาริณี ไกรศรี และคณะ. (2562). การศึกษาผลการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง Number โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ 2W3P ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 2. รายงานวิจัย. มหาวิทยาลัยราชธานี.
- สำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). ตัวชี้วัดและหลักสูตรแกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2563). รายงานการประเมินคุณภาพผู้เรียนด้านทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมความสามารถทางภาษาตามกรอบมาตรฐาน CEFR ระดับ A1, A2. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). วิธีการสอนภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Richad, C. and Rogers, S. (1982). *Approached and Method in Language teaching*. Cambridge: Cambridge University.